

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือกองทัพของการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศของพระเจ้า ลูกต้องให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศแก่ทุกคนและทำให้ดวงวิญญาณสามารถเชื่อมโยงความรักของพวกเขาต่อพ่อผู้เดียว

คำถาม: ผู้คนใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่ออะไรและลูกควรจะใช้สติปัญญาของลูกเพื่ออะไร?

คำตอบ: ผู้คนกำลังใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่อที่จะไปถึงที่สิ้นสุดของท้องฟ้าและของโลก แต่ไม่ได้มีประโยชน์ในสิ่งนั้น พวกเขาไม่สามารถที่จะพบการสิ้นสุดของสิ่งเหล่านั้น ลูกๆ กำลังใช้สติปัญญาของลูกเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา โลกจะไม่กราบไหว้บูชาพวกเขา ลูกๆ กำลังกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

เพลง: การพบท่าน เราได้พบทั้งโลก...

โออมานติ ลูกๆ ได้เข้าใจแล้วว่านี่คือหนทางของความรู้ และนั่นคือหนทางของบักดี คำถามคือ: หนทางของบักดีดีกว่าหรือหนทางของความรู้ดีกว่า? มีอยู่ 2 สิ่ง ได้กล่าวไว้ว่า: มีการได้ชีวิตใหม่ที่ไม่มียศด้วยความรู้ สามารถกล่าวได้อย่างแน่นอนว่าบักดีและความรู้นั้นแยกจากกัน ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับความรู้ด้วยการทำบักดีและเพียงเมื่อนั้นที่เขาจึงจะได้รับการหลุดเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศ ไม่สามารถจะเป็นความรู้ในตอนกลางของบักดี บักดีเป็นไปสำหรับทุกคนและความรู้ก็เป็นไปเพื่อทุกคนด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นตอนสุดท้ายของยุคเหล็ก ดังนั้นทุกคนอย่างแน่นอนที่จะต้องอยู่ในสภาพของการตกต่ำ และเหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกและร้องเพลง: เราจะแยกห่างจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวเรากับท่านเพียงผู้เดียว ท่านคือใคร? พวกเขาจะเชื่อมโยงตัวพวกเขากับใคร? พวกเขาไม่ได้เข้าใจในสิ่งนี้ โดยทั่วไปสติปัญญาของพวกเขาไปยังกษณะ เมื่อพวกเขาพูด: ฉันมีความรักที่แท้จริงสำหรับท่าน เพราะเมื่อพวกเขารักกษณะก็ไม่จำเป็นต้องมีกुरुหรือผู้ใดอื่น พวกเขาควรจะจดจำกษณะผู้เดียว ทุกคนมีรูปภาพของกษณะ ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของกษณะ และดังนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปหาผู้ใดอื่น ในท่านเองเดียวกันมีรักรักผู้เดียวนั้นและขณะที่เฝ้าแต่ทำทุกสิ่งเธอเพียงแต่จดจำกษณะเท่านั้น ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านเธอต้องทำทุกสิ่งและรับประทานและดื่ม เธอได้มีความรักอย่างแท้จริงต่อกษณะเพียงผู้เดียว เป็นราวกับว่าเธอเคยเป็นคู่รักและเขาได้เคยเป็นผู้เป็นที่รัก ผู้คนได้รับผลของการจดจำกษณะด้วยเช่นกัน ทุกคนรู้จักกษณะ ผู้คนร้องเพลง: ฉันมีความรักที่แท้จริงต่อท่านและได้ตัดขาดจากทุกคนอื่น สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุดที่แท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแก่ทุกคน ไม่มีใครรู้จักท่าน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีว พวกเขาก็ไม่รู้วาท่านมาเมื่อใด เพราะมีวันเกิดของชีว ท่านนั้นอย่างแน่นอนที่มา ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ท่านมาหรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่รู้ว่าท่านได้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียศแก่ทุกคน อย่างไรก็ตามท่านทำสิ่งนั้นได้อย่างไร? อะไรคือความหมายของการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศ? พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย ชีพบาบาอย่างแน่นอนที่ได้ให้อำนาจในการปกครองของสวรรค์ ลูกๆ ผู้เป็นของศาสนานั้นไม่รู้ถึงสิ่งนี้ เมื่อลูกได้สัมผัสสิ่งนี้และผู้อื่นจะสามารถรู้ได้อย่างไร? ในเวลานี้ลูกได้มาเพื่อรู้สิ่งนี้จากชีพบาบาและลูกบอกผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกคือกองทัพของการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศของพระเจ้า ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศหรือกองทัพเพื่อการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศ ในเวลานี้ลูกๆ มีความรับผิดชอบ ลูกสามารถอธิบายรูปภาพ มีภาษามากมาย รูปภาพต่างๆ ได้ถูกสร้างขึ้นในภาษาหลัก มีความซับซ้อนอย่างมากในเรื่องของภาษาดูด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองงานนิทรรศการจึงได้ถูกสร้างขึ้นมา เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพต่างๆ ความรู้ทั้งหมดนั้นรวมอยู่ในวงจร ภาพบันไดเป็นไปเพื่อผู้คนของบาร์ตเท่านั้น ไม่ได้มีศาสนาอื่นๆ ในสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าเมื่อบาร์ตนั้นกลับมาหาโมประธาน ผู้อื่นจะไม่กลับมาหาโมประธาน ทุกคนกลับมาหาโมประธาน ดังนั้นควรจะมีบางสิ่งสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน ความคิดทั้งหมดเหล่านี้ของงานรับใช้ควรที่จะเข้าไปในสติปัญญาของลูก อธิบายความลับของสองพ่อด้วยเช่นกัน มรดกนั้นได้รับจากผู้สร้าง ไม่มีผู้ใดจากศาสนาอื่นๆ รู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแรกของบาร์ต นั่นคือเทวีและเทวา อัจชะ พวกเขาได้รับอาณาจักรของสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาอย่างแน่นอนที่ได้รับอาณาจักรจากพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่อย่างไรหรือเมื่อใดที่พวกเขาได้รับสิ่งนั้น พวกเขาได้ใส่ชื่อของกษณะเข้าไปในกิตะและแสดงให้เห็นถึงการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก แต่ไม่ได้มีผลจากสิ่งนั้น ลูกๆ ต้องอธิบายถึงสิ่งนี้ มีรูปภาพต่างๆ อยู่ในทุกหนแห่ง อย่างแน่นอนที่ต้องมีภาพของลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน แม้ว่าเสื้อผ้าและรูปร่างของพวกเขาจะแตกต่างกัน ทุกคนได้สร้างอะไรก็ตามที่พวกเขารู้สึกเช่นนั้นขึ้นมา ศรีนาคและศรีนาคินีคือกษณะและเราเต้ ศรีราเต้และศรีกษณะไม่ได้มีมังกู พวกเขาสองไม่ได้มีเกลียด อาณาจักรนั้นเป็นของลักษมีและนารายณ์ไม่ใช่ของราเต้และกษณะ ผู้คนได้สร้างวัดที่แตกต่างกันอย่างมาก และได้ตั้งชื่อเดียวกัน “ลักษมีและนารายณ์” ราชวงศ์นั้นควรจะเรียกได้ว่าเป็นของลักษมีและนารายณ์ มีราชวงศ์ของรามและสีดาของลักษมีและนารายณ์ แต่ไม่ได้มีของราเต้และกษณะ สิ่งทั้งหลายเหล่านี้จะไม่เข้าไปสู่จิตใจของมนุษย์ ลูกๆ เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ผู้ที่สนใจในงานรับใช้ก็จะกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก บ้างพูดว่าพวกเขาเข้าใจทุกสิ่ง แต่วิธีการต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อช่วยพวกเขาให้เปิดปากพวกเขา (เพื่อให้

ความรู้) บ้างคิดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการศึกษาเล่าเรียนพระเวทย์และคัมภีร์ศาสนา ด้วยการก่อตั้งไฟฟูชาญญ ด้วยการทำทาปาเซีย และด้วยการไปจาริกแสวงบุญฯลฯ อย่างไรก็ตามพระเจ้าพูด: สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นหนทางที่จะทำให้เกิดความท่างไสยของลูกจากพ่อ ทุกคนต้องได้รับการตกต่ำลงมาในละคร และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำภาพของสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา ก่อนหน้านี้เราเคยพูดด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าอยู่ที่ยอดเขา และใครก็ตามสามารถไปถึงท่านได้ด้วยหนทางใดก็ตาม ดังนั้นผู้คนใช้วิธีที่แตกต่างกันที่จะไปถึงท่าน และเมื่อพวกเขาเหนื่อยจากหนทางต่างๆ ของบัคตี พวกเขาจะเริ่มที่จะร้องเรียกต่อพระเจ้า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดได้มาและแสดงหนทางของการกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเถิด! เราไม่สามารถกลับบริสุทธิ์ได้โดยปราศจากท่าน! เรานั้นได้เหนื่อยอ่อน! แต่ในวันที่ผ่านไปบัคตีก็ทำให้ลูกนั้นเหนื่อยอ่อนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นในเวลานี้ผู้คนหลายแสนได้ไปและชุมนุมกันที่เมลา มีความสกลปรกอย่างมากมายที่นั่น! เป็นเวลานี้ที่เป็นตอนสุดท้ายและทั้งโลกนั้นต้องเปลี่ยนแปลง ในความเป็นจริงมีเพียงโลกเดียว แต่พวกเขาได้สร้างออกเป็นสองส่วนเพื่อที่ผู้คนจะคิดว่าสวรรค์และนรกนั้นได้แยกเป็นสองโลก อย่างไรก็ตามสวรรค์และนรกก็เป็นเพียงครึ่งและครึ่ง ที่บนสุดนั้นคือยุคทอง และแล้วก็เป็นยุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก ทุกคนต้องกลับมาทาโมประธานในยุคเหล็ก โลกต้องกลับมาเก่า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเหล่านั้นสับสน บ้างคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าและผู้อื่นก็คิดว่ารามนั้นเป็นพระเจ้า ในเวลานี้ผู้คนเรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้า “ฉันคืออวตารของพระเจ้า” มนุษย์ได้ทำให้ตนเองนั้นสูงส่งยิ่งกว่าเหล่าเทพ เหล่าเทพนั้นก็ยังคงพูดว่าเป็นเหล่าเทพอยู่ดี ที่นี้พวกเขาเรียกมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า! นั่นคือหนทางของบัคตี เหล่าเทพคือผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ มนุษย์จะสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าในเวลานี้ได้อย่างไรในยุคเหล็ก? พ่อพูดว่า: พ่อได้มาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อพ่อต้องมาและถ่ายโอนโลก ยุคเหล็กจะเปลี่ยนเป็นยุคทองและทุกคนอื่นนั้นจะไปยังดินแดนของความสงบ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน และนี่คือโลกที่มีตัวตน ต้นไม้ใหญ่ที่ไม่มีตัวตนจะต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อให้จะอธิบายสิ่งนั้น ธาตุบราหมณ์นั้นก็ใหญ่เท่ากับท้องฟ้าเองเช่นกัน การสิ้นสุดของทั้งสองนั้นไม่สามารถที่จะไปถึงได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาพยายามที่จะทำสิ่งนี้และไปที่นั่นด้วยเครื่องบิน พวกเขาไม่สามารถไปถึงตอนสิ้นสุดนั้นได้ ไม่ได้มีสิ่งใดนอกเสียจากมหาสมุทรและท้องฟ้า ไม่ได้มีสิ่งใดที่นั่น พวกเขาพยายามที่จะทำสิ่งนี้อย่างมากมาย แต่อะไรคือประโยชน์ของสิ่งเหล่านั้น? พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังใช้สติปัญญาของพวกเขา สติปัญญาเช่นนั้นเป็นของมนุษย์! มนุษย์มีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์อย่างมากด้วยเช่นกัน ไม่ว่าใครบางคนจะค้นพบสิ่งใดต่างๆ มากมายเพียงไร ทั้งโลกก็จะไม่กราบไหว้บูชาเขา เหล่าเทพนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา พ่อกำลังทำให้ลูกๆ สูงส่งอย่างยิ่ง! ท่านนำลูกทั้งหมดไปยังดินแดนของความสงบ ถึงแม้ว่าทุกคนรู้ว่าพวกเขามาจากโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้คนของโลกก็ไม่เข้าใจสิ่งนั้นในวิธีเดียวกันกับที่ถูกทำ ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไรหรือดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นได้อย่างไร หรือพวกเขาลงมาที่นี้ต่างลำดับกันไปอย่างไร พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่ามีต้นไม้ที่ไม่มีตัวตนในธาตุนั้นที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนจำนวนน้อยนิดเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในยุคทองและที่ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เช่นที่นี้คือโลกที่มีตัวตนและดังนั้นเช่นกันที่มีโลกที่ไม่มีตัวตนที่นั่น โลกนั้นไม่เคยกลับมาว่างเปล่า ไม่ทั้งโลกนี้และโลกนั้น เมื่อมาถึงตอนสิ้นสุดดวงวิญญาณก็ได้รับการถ่ายโอน มีจำนวนน้อยนิดที่ต้องคงอยู่ในโลกนี้ หากทั้งโลกนั้นกลับมาว่างเปล่า และแล้วการทำลายล้างอย่างสิ้นซากก็จะเกิดขึ้น การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะว่านี้คือดินแดนที่ไม่สูญสลาย จงเก็บรักษาสีแห่งทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูก คิดตลอดทั้งวันเกี่ยวกับการให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น เมื่อความรักของลูกได้เชื่อมโยงกับผู้อื่น ลูกสามารถที่จะให้คำแนะนำของผู้อื่นได้ ท่านคือพ่อและลูกได้รับมรดกจากท่าน เราสามารถบอกกับคุณว่าคุณจะสามารถจะรับสิ่งนั้นได้อย่างไร เป็นการต่างลำดับกันไประหว่างผู้ที่สามารถพูดถึงสิ่งนี้ บ้างก็ให้คำบรรยายที่ดีมาก ขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถที่จะทำเช่นนั้น ดังนั้นพวกเขาต้องเรียนรู้ ลูกแต่ละคนต้องให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง เพราะเมื่อลูกได้พบหนทางที่ถูกต้อง ลูกต้องให้ประโยชน์แก่กันและกัน ความปรารถนาจากหัวใจของลูกนั้นก็คือการให้มรดกของพ่อแก่ผู้อื่นด้วยการให้การรับใช้ทางจิตแก่พวกเขา ทุกคนนั้นให้การรับใช้แก่กันและกัน พ่อมาและสอนลูกว่าจะมีวิธีการทำงานรับใช้ทางจิตอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้ถึงวิธีการทำงานรับใช้ทางจิต เพียงพ่อทางจิตผู้เดียวที่รับใช้จิตวิญญาณ การทำงานรับใช้ทางจิตอย่างมากมายนั้นได้ทำมาแล้วเป็นเวลาหลายชาติเกิด ในเวลานี้ในชาติเกิดสุดท้ายนี้จึงทำงานรับใช้ทางจิตที่พ่อได้สอนลูก มีคุณประโยชน์ในสิ่งนี้ ไม่ได้มีคุณประโยชน์ในสิ่งอื่นใด ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกด้วยเช่นกัน อธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขาและให้ประโยชน์แก่พวกเขา หากพวกเขามีความรักสำหรับลูก พวกเขาจะฟังบางสิ่ง บ้างก็กลัวว่าพวกเขาจะต้องละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ในทุกวันนี้มีชั้นยาสมิมากมาย พวกเขาเพียงแค่ห่มผ้าสีแสดและพูดบางคำพูดและพวกเขาได้รับอาหารจากที่ใดที่หนึ่ง พวกเขาได้รับอาหารเล็กน้อยจากร้านหนึ่งที่เขาไปและแล้วพวกเขาก็ไปยังอีกร้านหนึ่งและแล้วได้รับอาหารอีกเล็กน้อยที่ทำให้สามารถเพียงพอสำหรับการเติมกระเพาะอาหารของพวกเขาได้ มีขอทานประเภทต่างๆ มากมาย ลูกเพียงแต่รับมรดกประเภทหนึ่งจากพ่อนี้ ลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกกลายเป็นผู้ที่เปื้อนอิสระจากโรคภัยในตลอดเวลา ผู้มั่งคั่งไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้มากเท่านี้ ผู้ที่ยากจนต้องได้รับ

ประโยชน์ด้วยเช่นกัน บาบากำลังมีนิทรรศการมากมายที่ได้ทำขึ้นเพราะว่ามีหมู่บ้านต่างๆ มากมาย เมื่อรัฐมนตรีของรัฐบาล ฯลฯ เข้าใจว่าความรู้ที่นั่นดีมากทุกคนก็จะมาฟัง ใช้ ขณะที่ลูกทำความก้าวหน้าต่อไป ชื่อของลูกก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณและมากมายจะมา ใช้เวลาสำหรับสนิมที่จะถูกขจัดออกไป หากบางคนต้องเข้ามาข้องแวะในสิ่งนี้ทั้งวันทั้งคืนและแล้วบางที่สนิมจะถูกขจัดออกไปได้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ก็จะละร่างไป เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้จะต้องได้รับการเข้าใจ อธิบายที่งานนิทรรศการด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือทุกสิ่งนั้นได้ใช้ไว้กับบาร์ต เมื่อใดที่บาร์ตลุกขึ้น ทุกคนก็จะลุกขึ้น งานรับใช้สามารถทำผ่านงานนิทรรศการได้มากกว่าผ่านการฉายภาพ ก็จะมีการเฝ้าแต่เติบโตขึ้นทีละเล็กทีละน้อย แต่ในวันที่ผ่านไปชื่อของลูกก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณ ควรจะเขียนไว้ด้วยว่าสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นมาแล้วเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์อย่างยิ่ง บาบาสให้สัญญาแก่ลูกๆ แต่ลูกลืมหลายสิ่ง หากสิ่งใดเกิดขึ้นก็จะกล่าวได้ว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นมาแล้วเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นนั้นกระจำจืดจางมาก แต่เป็นเพียงเมื่อสิ่งเหล่านี้ได้นั่งในสติปัญญาของใครบางคนแล้วเพียงเท่านั้น ลูกสามารถพิมพ์สิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์เพื่อที่อย่างน้อยพวกเขาจะสามารถเข้าใจบางสิ่งได้! สภาพจิตขั้นหนึ่งที่ดีมากเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับหนทางของความรู้ จงจดจำสิ่งต่างๆ ที่ดินนั้นและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส เมื่อลูกได้พัฒนาการฝึกฝนนี้ สภาพจิตของลูกก็จะกลับมามีความสุขและสุขสรวลร่าเริงอย่างมากจากสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ้อ บัพาดา พ้อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตัดขาดความรักของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่นและทำงานรับใช้ทุกคนที่จะเชื่อมความรักของพวกเขากับผู้เดียว
2. กลายเป็นผู้ช่วยทางจิตที่แท้จริงของพระเจ้า ให้ประโยชน์แก่ตนเองและแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ทำให้สภาพจิตของลูกนั้นมีความสุขและสุขสรวลร่าเริงอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ผู้ที่ถูกหลอมไปในมหาสมุทรแห่งความรู้และมีความรู้เป็นเช่นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้

ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้จะอยู่อย่างถูกหลอมอยู่ในมหาสมุทรของความรู้และมีความรู้อย่างสม่ำเสมอ เพราะการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล พวกเขามีสภาพของการเป็นผู้ที่โง่ต่อความรู้ของความต้องการใดๆ โดยอัตโนมัติ ผู้ที่แม้กระทั่งต้องฟังฟังธรรมชาติหรือสันสการ์ใดๆ แม้เล็กน้อย ผู้ที่มีความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ หรือความเคารพ ผู้ที่พูดคำถามเช่น “อะไร?” และ “ทำไม?” อยู่เสมอ ผู้ที่ร้องเรียกบางสิ่งภายนอกและบางสิ่งอื่นภายในไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้

คติพจน์: ผู้ที่มีประสบการณ์ความสุขเหนือประสาทสัมผัสและพรในชีวิตนี้เท่านั้นคือโยคีที่ง่ายตาย

*** โอม ซานติ ***